

[A. C. Normann.]

argumenter til fra den højtærede justitsminister for at overbevise min gruppe om, at en sådan ændring vil være nødvendig eller blot rimelig.

Jeg skal lade en hel del småting ligge og blot tilsidst sige, at af denne debat udkrystalliserer sig efter min mening 3 ting. For det første må vi ind på gennem de ændringer, der skal finde sted, at skabe en større personlig ansvarlighed; og for det andet må vi ind på, hvad der måske ikke direkte hører hjemme under færdselslovgivningen, at få gennemført, at friktionen mellem de langsomt færende og de hurtigt færende afskaffes eller formindskes, fordi selve kilden til ulykkerne er, at nogle færdes med 80—90 kms fart, andre, fodgængerne, med 5 kms fart og atter andre, cyklisterne, med op til 20 kms fart. Al opmærksomhed må rettes imod at få disse forskellige arter af trafikanter fjernet fra hinanden, for faremomentet består ikke i selve hastigheden, men i den stærke differentiering af hastigheden. For det tredje — og jeg forstår nu, at det er man fra alle sider her i tinget enig om — må der gøres en indsats for at højne færdselskulturen og få befolkningen, trafikanterne, opdraget til større hensyntagen og mere hjælpsomhed i trafikken.

Tholstrup: Det ærede medlem hr. Victor Gram talte om kørsel med det lange lys i gaderne. Jeg mener, at det, der savnes, er, at automobilfabrikkerne udstyrer køretøjerne med en tredje lygteføring. Man har disse parkeringslys, som er meget dårlige i gadekørsel, f. eks. i regnvejr, og man har det store lys. Fabrikkerne burde opfordres til at fabrikere vogne med en lygteføring, der egner sig særlig til gadekørsel.

Til det ærede medlem hr. Stæhr Johansen vil jeg gerne sige, at den ringe færdselskultur, som det ærede medlem mener vi har, hænger sammen med, at vi har for mange forbud. Det er disse forbud, der virker helt nedbrydende på færdselskulturen. Kultur kan kun trives i frihed. Derfor tilsigter jeg en lovgivning, der virker vejledende, men rummer så få forbud som overhovedet muligt. Derfor skal vi ikke have flere stopskilte ved hovedvej, tværtimod.

Det ærede medlem sagde, at radioen bør

have en daglig 3 minutters udsendelse om færdsel. Det vil sikkert være udmærket, men jeg ved ikke, om en gennemførelse af mit forslag, som jeg sendte til radiatorådet, i og for sig ikke ville være lige så effektiv. Det gik ud på en ugentlig udsendelse med de aktuelle, nylig hændte ulykker som erfaringsgrundlag. Der skulle så gives en vurdering af disse ulykker og en forklaring på, hvordan de kunne have været undgået. Man har en gang imellem set et tilløb til det i „Ekstrabladet“. Det er noget af det rigtige, når man skal have folk til at interessere sig for tingene, at få fat i det aktuelle og sætte det under diskussion i 5—10 minutter.

Jeg er ligeledes tilhænger af, at færdselsundervisningen i skolerne fremmes, men det er ikke nok at lære børnene at tage hensyn til hinanden i færdslen. Hvis man fik lært børnene i det hele taget at tage hensyn til hinanden, ville det blive naturligt for dem at gøre det under alle forhold, og så blev det også naturligt for dem i færdslen.

Jeg henviste til den høje færdselskultur i England, som jeg mener skyldes sportsånden der. Jeg tror, at skolerne bør interessere sig mere for at skabe den rette sportsånd hos eleverne end for at udvikle den rette sportskrop; derigennem vil man opnå det, der er brug for, nemlig at lære dem at vise hensyn til hinanden.

Jeg er derimod ikke enig med det ærede medlem i, at grænsen 8 tons akseltryk for store lastvogne er for lav. Jeg tror, vi er kommet op på det maksimale, der bør tillades, og skal der gives dispensationer, må det være i rene undtagelsestilfælde, i hvilke det drejer sig om en særlig transport.

I øjeblikket er kun 6 tons akseltryk tilladt, men 8 tons akseltryk sætter vognen i stand til at bære 4—5 t ekstra. Derved kommer vi op på, at disse vogne vejer 24—25 t, og det er der næsten ingen af vore veje der kan holde til. Jeg vil bestemt modsætte mig, at det skal være den højtærede justitsminister, der giver dispensation på dette område. Hvis sådanne dispensationer skal gives, bør det være vejautoriteterne, der gør det.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen brugte nogle tal, og der synes at være nogen diskussion om rigtigheden af disse tal — naturligvis ikke om de er læst rigtigt op,